

Slujba Sfinților Cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați

(7 septembrie)

La Vecernia Mică

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Cuvioșilor pe 4, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Ca un cerb la izvoarele apelor, așa ai alergat, Cuvioase Simeon, din lumea cea deșartă la lucrarea în ogorul Domnului, lăsând cele rele și urmând pe cele bune, și duhovnicește luptându-te. Roagă-te pentru cei ce cu dragoste săvârșesc pomenirea ta.

Urmând chemării Domnului, ai luat jugul cel bun al nevoinței monahicești și cu dragoste ai urmat cetelor cerești. Fiind în trup, ai trăit ca un fără de trup, Cuvioase Simeon, slăvind pe Hristos, Cel ce ți-a dat putere.

Chip al înfrânării fiind și lumină a obștii tale, ca un luceafăr luminos ai strălucit, Părinte Amfilohie, în Moldova cea binecuvântată. Luminează și sufletele noastre cu lumina faptelor bune.

Din tinerețe te-ai arătat vas ales al Duhului Sfânt,

Cuvioase Părinte Amfilohie, urmând marilor nevoitori din munții Moldovei, și ai ales calea cea strâmtă și cu anevoie de urmat, care duce la viața cea veșnică, slăvind pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă...,

a Cuvioșilor, glasul al 4-lea:

Veniți, toate cetele călugărilor, să fericim astăzi pe cei întocmai cu îngerii, pe Cuvioșii Simeon și Amfilohie, care au semănat sămânța cea bună a nevoinței pustnicești și, ca niște crini cu bună mireasmă, împodobesc Biserica lui Hristos; către care să zicem: Bucurați-vă, Părinți preafericiți.

Și acum...,

a Înainte-prăznuirii, același glas:

Preacinstită nașterea ta, Preasfântă Fecioară, mulțimea îngerilor în cer și neamul omenesc pe pământ o slăvim; că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acela nu înceta a-L ruga pentru noi, care după Dumnezeu în tine nădejdile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu prealăudată și nenuntită.

LA STIHOAVNĂ

Se pun stihirile Înainte-prăznuirii, glasul al 8-lea, podobie: *O, preaslăvită minune...*

O, preamărită minune! Că din mamă care nu năștea și din bătrâneți neroditoare, toiagul care poartă floare odrăslește astăzi, Maica lui Dumnezeu ceea ce nu știe de nuntă, din drepții Ioachim și Ana. Pentru aceasta, se și bucură acum ceata prorocilor și toată adunarea patriarhilor, întru nașterea ei.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău (*Psalm* 44: 12).

Astăzi David se veselește și Iesei acum saltă, Levi se mărește și se bucură cu duhul Ioachim cel drept; și se dezleagă nenașterea de fii a Anei prin nașterea ta, Marie Preacurată, de Dumnezeu dăruită. Soborul îngerilor cu toți oamenii fericim dumnezeiesc pântecele tău.

Stih: Feței Tale se vor ruga mai-marii poporului (*Psalm* 44: 14).

Bucură-te, adunarea oamenilor, bucură-te casa Domnului; bucură-te, munte sfânt, bucură-te, dumnezeiască masă; bucură-te, sfeșnicul Luminii,

bucură-te, lauda dreptslăvitorilor; bucură-te Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te ceea ce ești cu totul fără prihană; bucură-te, scaunul cel de foc, bucură-te, cort; bucură-te, rugul cel nears, bucură-te, nădejdea tuturor.

Slavă...,

a Cuvioșilor, glasul al 4-lea:

Nu ați dat somn ochilor voștri, Cuvioșilor Părinți, până ce nu ați îngropat patimile trupului, luminându-vă sufletele cu strălucirea Duhului, iar grijile lumești le-ați defăimat pentru dragostea lui Dumnezeu; rugați-vă lui Hristos, Dumnezeul nostru, să dăruiască iertare de păcate celor ce cu dragoste prăznuiesc cinstită pomenirea voastră.

Și acum...,

a Înainte-prăznuirii, același glas:

A lui Gherman

Bucuria a toată lumea din cei drepți a răsărit nouă, din Ioachim și din Ana, prealăudata Fecioară, care pentru prea multa ei curăție, biserică însuflețită a lui Dumnezeu s-a făcut; și singura cu adevărat de Dumnezeu Născătoare se cunoaște. Pentru rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, pace lumii trimite și sufletelor noastre mare milă.

Troparul Cuvioșilor,

glasul al 3-lea:

Cuvioșilor Părinți Simeon și Amfilohie, ca cei ce ați luminat laturile Carpaților cu rugăciunile voastre și ați umplut de mireasmă duhovnicească toată valea Bistriței, fiind sfetnici de taină ai voievozilor și făclii luminoase ale călugărilor și credincioșilor evlavioși, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi, cei ce săvârșim cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă..., Și acum...,

troparul Înainte-prăznuirii,

glasul al 4-lea:

Din rădăcina lui Iesei și din coapsele lui David, Fiica lui Dumnezeu, Maria, se naște nouă astăzi; că se bucură toate și se înnoiesc cu bucurie. Împreună se bucură cerul și pământul, o laudă pe ea moștenirile neamurilor; Ioachim se veselește și Ana prăznuiește, cântând: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

La Vecernia Mare

După obișnuitul Psalm, se cântă Fericit bărbatul..., starea întâi; iar de este sâmbătă seara, se citește Catisma întreagă. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8: 3 ale Înainte-prăznuirii și 5 ale Sfinților.

Stihirile Înainte-prăznuirii, glasul 1:

Podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Ale bucuriei celei a toată lumea, au răsărit lumii razele cele înțelegătoare care mai înainte vestesc tuturor pe Soarele slavei, Hristos Dumnezeu, prin nașterea ta, Preacurată; că tu mijlocitoare te-ai arătat veseliei celei adevărate și a darului.

Slava ta cea mai înainte de praznic, Preacurată, mai înainte vestește tuturor popoarelor facerile tale de bine cele mai presus de cuvânt; că tu ești solitoarea veseliei celei de acum, și pricină a bucuriei ce va să fie nouă, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Fecioara ceea ce a încăput pe Dumnezeu, și Născătoarea de Dumnezeu cea Preacurată, lauda Prorocilor, Fiica lui David, astăzi se naște din Ioachim și din Ana cea înțeleaptă; și blestemul lui Adam cel de deasupra noastră a fost înlăturat prin nașterea ei.

Ale Cuvioșilor, același glas:

Podobie: *Pentru durerile Sfinților...*

Cu lacrimile curățindu-ți sufletul, prin postiri, privegheri și osteneli neasemănate, lăcaș al Duhului te-ai arătat, Părinte, și pe cele viitoare ca pe cele de acum cunoscându-le, sihăstria lăcaș ceresc ai făcut-o pentru cei ce cu dragoste Îl slăvesc pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre (de două ori).

Ca la un izvor de daruri alergau, Părinte Cuvioase, bogații și săracii, bătrânii și tinerii, adăpându-se din cuvintele tale purtătoare de har, Simeon, de Dumnezeu insuflate; pe unii sfătuindu-i, pe alții mustrându-i, pe mulți miluind și pe bolnavi tămăduind; tuturor împărțind darurile prin care Hristos te-a împodobit. Nu înceta a mijloci pentru cei ce cu dragoste săvârșesc pomenirea ta.

Nici poftele tinereții, nici dragostea părinților tăi nu te-au împiedicat a-L urma pe Hristos, Cuvioase Amfilohie.

Trupul ți-ai supus duhului, următor făcându-te marelui Daniil Sihastrul, dascălul pustiei, fiind asemenea la virtuți cu el. Împreună cu acesta, roagă-L pe Hristos Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Pământul ți-a fost așternut, iar cerul acoperământ, Sfinte Simeon; lacrimile însoțitoare de taină, iar harul Duhului Sfânt îmbrăcăminte; patimile trupești le-ai biruit prin privegheri neîncetate, pildă făcându-te ucenicilor tăi; nu ne uita nici pe noi, cei ce cu dragoste săvârșim pomenirea ta, rugându-te lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă...,

a Cuvioșilor, glasul al 4-lea:

Astăzi credincioșii se adună cu evlavie la pomenirea Cuvioșilor Părinți Simeon și Amfilohie, care s-au nevoit în Mănăstirea Pângărați, miluitorii săracilor, tămăduitorii bolnavilor, sfătuitorii de taină ai domnitorilor, lauda Moldovei, ajutătorii celor din primejdii și necazuri, cei ce au strălucit prin nevoințe și rugăciuni; acestora, cântare de laudă să le aducem, zicând: Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți, rugători pentru sufletele noastre.

Și acum...,

a Înainte-prăznuirii, același glas:

Preacinstită nașterea ta, Preasfântă Fecioară, mulțimea îngerilor în cer și neamul omenesc pe pământ o slăvim; că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acela nu înceta a-L ruga pentru noi, care după Dumnezeu în tine nădejdile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu prealăudată și nenuntită.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (3: 1-9)

Sufletele dreptților sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuți ei au părut că sunt morți și a fost socotită nenorocire ieșirea lor și nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Și chiar dacă înaintea feței oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; și, puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți,

că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și vor fi ca scânteile ce aleargă pe mirişte. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor rămâne lângă El în iubire; că har și milă va dărui cuvioșilor Lui și va purta grijă de aleșii Săi.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(5: 15 – 6: 3)

Drepții în veci vor fi vii și răsplata lor este întru Domnul, iar Cel preaînalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi împărăția luminii și cununa frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă și va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va ca într-o platoșă cu dreptatea și Își va pune coif judecata cea nefățarnică. Va lua cuvioșia ca pavăză nebiruită și va ascuți cumplita mânie ca o sabie; și lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de minte. Ca niște săgeți bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, și vor lovi la țintă. Și din mânia Sa, ca dintr-o praștie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii și ca o vijelie îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu mulțimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este

viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dărui Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1:

După cuviință să lăudăm astăzi pe cei ce au sfințit pământul cu lacrimile și ostenelile lor, pe Cuvioșii Simeon și Amfilohie, care se roagă pentru noi împreună cu Sfântul Daniil Sihastrul; pe cei ce sunt apărători ai credinței strămoșești cu Sfântul Voievod Ștefan și asemenea întru nevoințe cu Nicodim cel Sfințit. Acestora cu dragoste să le cântăm: Bucurați-vă, Sfinților Părinți, lauda Ortodoxiei.

Cine va spune, fericiților Părinți, ostenelile voastre cele din sihăstrie: luptele cu demonii, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea, sărăcia și frigul, rugăciunile cele de toată noaptea, prin care trupurile înfrânându-vă, lăcașuri ale Duhului Sfânt v-ați făcut. De acea minunându-ne, slăvim pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă...,

a Cuvioșilor, glasul al 5-lea:

Pe dascălii monahilor, pe povățuitorii sihaștrilor, pe locuitorii Împărăției cerurilor să-i lăudăm, zicând: Bucurați-vă, cei ce sunteți împodobiți cu blândețea ca și cu o haină; bucurați-vă, cei ce străluciți cu înțelepciunea; bucurați-vă, izvoare ale dragostei, stâlpi ai rugăciunii, fericiților Părinți Simeon și Amfilohie; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască sufletelor noastre pace și bogată milă.

Și acum...,

a Înainte-prăznuirii, glasul al 2-lea:

Cea mai înainte rânduită Împărătească tuturor, lăcașul lui Dumnezeu, din pântecele cel neroditor al Anei celei preafericite, astăzi a ieșit dumnezeiasca petrecere a Ființei celei pururea veșnice; prin care iadul cel fără rușine a fost călcat și Eva cu tot neamul la viață a fost adus. Acesteia, după vrednicie, să-i strigăm: Fericită ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelui tău.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfinților, glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucurați-vă, povățuitori ai călugărilor, stele luminoase ale Bisericii, cei împodobiți cu faptele bune, chipuri ale blândeții, pilde de smerenie adevărată, duhovnici iscusiți ai credincioșilor, albine care ați dăruit mierea învățăturilor dumnezeiești din prisaca cea înmiresmată de virtuți a obștii de la Pângărați! Rugați pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască pace și mare mila Sa.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. (*Psalm* 111: 1).

Bucurați-vă, purtători ai Duhului Sfânt, care prin rugăciuni pe demoni i-ați izgonit și patimile le-ați înfrânat; flori ivite în Grădina Maicii Domnului din Carpați și răsădite în grădina Raiului; locuitori ai Împărăției cerurilor și cu Hristos împreună-moștenitori! Rugați pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greșeli și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Bucurați-vă, apărători ai dreptei credințe și iubitori ai rugăciunii celei de taină, tămăduitori ai bolnavilor și mângâietori ai celor întristați; împlinitori ai poruncilor dumnezeiești și râvnitori ai nevoințelor pustnicești; ocrotitori ai mănăstirilor și ai celor care viețuiesc în ele; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă bogată mila Sa.

Slavă..., a Cuvioșilor, glasul al 8-lea:

Veniți, toți iubitorii de prăznuire, să lăudăm pe Cuvioșii Simeon și Amfilohie, care au strălucit prin nevoințele lor și pentru dragostea lui Hristos Crucea au purtat, făcându-se vase de cinste ale

Duhului Sfânt. Să ne apropiem cu credință, zicând: O, Cuvioșilor Părinți, rugați pe Hristos Dumnezeu, ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Și acum...,
a Înainte-prăznuirii,
glasul al 4-lea:
A lui Gherman

Bucuria a toată lumea din cei drepți a răsărit nouă, din Ioachim și din Ana, prealăudata Fecioară, care pentru prea multa ei curăție, biserică însuflețită a lui Dumnezeu s-a făcut; și singura cu adevărat de Dumnezeu Născătoare se cunoaște. Pentru rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, pace lumii trimite și sufletelor noastre mare milă.

La binecuvântarea pâinilor se cântă troparul Cuvioșilor (de două ori), și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (o dată).

Iar de nu se face Litie se cântă troparul Cuvioșilor, Slavă..., Și acum..., troparul Înainte-prăznuirii (caută-le în urmă, la Vecernia mică).

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Înainte-prăznuirii (de două ori), Slavă..., troparul Cuvioșilor, Și acum..., iarăși troparul Înainte-prăznuirii.

După întâia Catismă, se cântă Sedealna Sfinților, glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Chemării Domnului din tinerețe ați urmat, lepădându-vă de lume și de dulcețile ei; poftele trupului călcând, ați răbdat toată osteneala vieții monahicești, Sfintei Treimi făcându-vă slujitori cu adevărat; pentru aceasta, Îl slăvim pe Hristos Dumnezeu, Care v-a întărit (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Înainte-prăznuirii, glasul 1,
podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Ceea ce în chip preaslăvit te-ai născut din pântece sterp, din coapse fecioresti ai născut mai presus de fire; că, arătându-te stâlpare frumoasă, ai odrăslit lumii Viața. Pentru aceasta, puterile cerești strigă către tine de Dumnezeu Născătoare: Slavă venirii tale, Curată; slavă nașterii tale; slavă fecioriei tale, ceea ce ești singura preacurată.

După a doua Catismă, se cântă Sedelna Sfinților, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Nu ați dat somn ochilor voștri, Cuvioșilor Părinți, până ce nu ați îngropat patimile trupului, luminându-vă

sufletele cu strălucirea Duhului, iar grijile lumești le-ați defăimat pentru dragostea lui Dumnezeu; rugați-vă lui Hristos, Dumnezeul nostru, să dăruiască iertare de păcate celor ce cu dragoste prăznuiesc cinstită pomenirea voastră (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Înainte-prăznuirii, glasul al 5-lea,
podobie: *Pe Cuvântul cel împreună...*

Cele cerești toate acum se bucură și neamul omenesc împreună prăznuiește cu ele; iar Prorocii în taină se veselesc, că cea pe care au văzut-o mai înainte în vremea cea de demult cu închipuirea, rug și năstrapă, toiag și nor, ușă și scaun și munte mare, aceea se naște astăzi.

Polieleul și Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (*Psalm* 39: 1-2).

Fericimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Simeon, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al sihaștrilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: Iată, m-am îndepărtat fugind și m-am sălășluit în pustie (*Psalm* 54: 7).

Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Amfilohie, de Dumnezeu purtătorule și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (*Psalm* 16: 4).

Veniți, toate cetele călugărilor, să lăudăm pe Sfinții Cuvioși Simeon și Amfilohie, zicând: pe lucrătorii rugăciunii neîncetate.

Stih 4: Cântați Domnului toți cuvioșii Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (*Psalm* 29: 4).

Stih 5: Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor (*Psalm* 149: 5).

Stih 6: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule!

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)

După Polieleu, Sedealna Cuvioșilor, glasul al 8-lea, podobie: *Porunca cea cu taină...*

Pereche sfântă de sihaștri, grădină preacurată de flori duhovnicești v-ați făcut prin mulțimea faptelor celor bune; întâi stătători între pustnici, îngeri purtători de trup v-ați arătat în pământul Moldovei; Cuvioșilor, rugați pe Hristos Dumnezeu să păzească de lucrarea celui viclean pe cei ce viețuiesc în mănăstiri și în pustii, iar celor ce prăznuiesc pomenirea voastră, să le dăruiască iertare de păcate și mare milă (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Înainte-prăznuirii,
același glas și podobie:

Să se bucure cerul și pământul să se veselească; că din făgăduință, pe pământ s-a născut ca un cer al lui Dumnezeu, dumnezeiasca Mireasă. Cea stearpă hrănește cu lapte pe prunca Maria și se bucură de nașterea ei Ioachim, zicând: Toiag s-a născut mie, din care a odrăslit floarea Hristos, din rădăcina lui David; cu adevărat minune preamărită.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? (*Psalm* 115: 3).

Toată suflarea...

Evanghelia Cuvioșilor, de la *Matei* (11: 27-30, caută joi în săptămâna a 4-a după Rusalii):

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioșilor Tăi, Simeon și Amfilohie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre (*Psalm* 50: 1-2).

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioșilor Părinți, care vitejește ați sihăstrit în munții Neamțului, nu-i uitați pe fiii voștri duhovnicești, care viețuiesc în locul unde au curs lacrimile voastre; păziți în pace acest pământ în care se odihnesc moaștele voastre, și-i acoperiți de ispitele vrăjmașului pe cei ce vă laudă cu credință, mijlocind la Hristos Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre.

CANOANELE

Se pun Canonul Înainte-prăznuirii, cu Irmosul pe 6, și Canoanele celor doi Sfinți Cuvioși, pe 8.

CANONUL Înainte-prăznuirii

Alcătuire a Sfântului Iosif Imnograful

Glasul al 4-lea:

Cântarea 1

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umple de Duh; și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Astăzi cu veselie să lăudăm dumnezeiasca naștere a Maicii lui Dumnezeu, că a născut lumii Bucuria, care a șters întristarea strămoașei.

Din cea stearpă iese nerodirea păcatului, pe care a scris-o Legea mai înainte, și propovăduirile celor de Dumnezeu grăitori au arătat-o mai înainte: Preacurata și Stăpâna cea cu totul fără prihană.

Biserică și cămară și lăcaș ale Împăratului celui mai presus de ființă te-ai făcut, Născătoare de Dumnezeu; și prin tine lăcaș Sfintei Treimi se vor face credincioșii.

Cămară preaînfrumusețată, scaun dumnezeiesc preaînalt te-ai arătat, Preasfântă Mireasă; pe acest scaun șezând cu trupul Cel mai presus de ființă, pe cei ce ședeau în întunericul morții i-a ridicat la lumina cunoștinței cu bunătatea.

Canonul Sfântului Simeon

Glasul al 4-lea

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Stih: Sfinte Cuvioase Părinte Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

De unde voi începe a lăuda viața ta cea plăcută lui Dumnezeu, Părinte Simeon, sau cu ce cuvinte de laudă voi împodobi praznicul tău. Nu mă pricep și mă minunez; pentru aceasta, te rog să mijlocești la Mântuitorul Hristos să deschidă mintea mea cea neputincioasă, și să-mi dea gândul cel bun, ca să pot cânta faptele tale, prin care Dumnezeu este slăvit.

Fiu al Bisericii Moldovei, născut din părinți iubitori de Dumnezeu, te-ai arătat, Cuvioase, de la care ai învățat a-L iubi pe Hristos, Căruia I-ai slujit din tinerețe, jugul pustniciei luând; nu înceta a-L ruga să ne dăruiască și nouă dragostea prin care tu L-ai urmat.

Urând păcatul și tulburarea lumească, Părinte, toată nevoința cea bună ai iubit, postirea și privegherea, rugăciunile și lacrimile, luptele cu demonii și pătimirea cea rea, toate răbdându-le pentru Dumnezeu, pe Care L-ai iubit din toată inima. Ajută-ne și nouă ca să împlinim, după putință, cele ce tu ai lucrat desăvârșit.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, lauda îngerilor, bucuria credincioșilor, la tine alerg și din adâncul sufletului strig către tine: Bucură-te, izbăvitoarea din nevoi a tuturor creștinilor care se nevoiesc întru smerenie și răbdare și își pun în tine nădejdile lor.

Canonul Sfântului Amfilohie

Același glas și irmos

Stih: Sfinte Cuvioase Părinte Amfilohie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Nu putem, Părinte, ca, în cuvintele noastre cele slabe, să lăudăm viața ta cea bineplăcută Domnului; ar fi mai lesne să iubim tăcerea, dar, dacă noi vom tăcea, munții care au văzut nevoința ta vor lăuda pe Dumnezeu, Căruia din toată inima I-ai slujit. Pentru aceasta, nădăjduind în rugăciunile tale, slăvim pe Hristos, Cel ce te-a proslăvit.

Din pântece ai fost ales de Duhul Sfânt, Părinte, pentru că încă de la naștere părinții

tăi te-au dăruit lui Dumnezeu în Mănăstirea Moldovița, și ca pe o jertfă preacurată adusă Mântuitorului Hristos, bătrânilor mănăstirii te-au încredințat spre povățuire.

Slavă...

Ascultarea ta, cine o va putea spune, Părinte, că urmând cuvântului Mântuitorului, voia ta toată o ai lepădat, și de la tinerețe până la bătrânețe, Duhul Sfânt, cămara sufletului tău preafrumos o a îmbrăcat; pentru aceasta, slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, care între Sfinți te-a așezat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucuria lumii se naște astăzi pe pământ din Ioachim și din Ana, Preasfânta Fecioară Maria, porumbița cea curată, crinul fecioriei, cămara Duhului, nădejdea lumii și scăparea sufletelor noastre.

Catavasie:

Cruce însemnând Moise în drept cu toiagul, Mare Roșie a despărțit-o lui Israel, cel ce pedestru a trecut-o. Iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a
Canonul Înainte-prăznuirii
Irmosul:

«Pentru că Biserica cea stearpă din păgâni a născut, iar adunarea cea cu mulți fii a slăbit, minunatului nostru Dumnezeu să-I cântăm: Sfânt ești, Doamne!»

Din pământ neroditor se naște pământ prearoditor, care avea să nască rod pe Lucrătorul virtuților și Spicul cel de viață purtător, Care hrănește toate cu dumnezeiasca Sa voie.

Astăzi a odrăslit toiagul fecioriei, din care a răsărit ca o floare Dumnezeu, Săditorul vieții noastre. Acela, odraslele cele rele le taie cu bunătatea cea preaînaltă.

Iată muntele cel netăiat, care s-a născut din piatra cea neroditoare, are să nască rod Piatra cea înțelegătoare, Care va aduce sfărâmarea tuturor idolilor.

Însemnările cele mai dinainte ale Legii, pe tine mai înainte te-au arătat, Fecioară,

că tu pe Dătătorul Legii dincolo de legile firii în pântece L-ai purtat; pe Cel ce te-a păzit pe tine mai presus de cuvânt, nestricată și neîntinată.

Canonul Sfântului Simeon

Irmos: *Pe ai tăi cântăreți...*

Desfătarea lumească cea arzătoare ca focul o ai stins, Părinte, cu vărsarea lacrimilor. Pentru aceasta, ai și primit darul nepătimirii de la dumnezeiescul Duh, vrednicule de laudă, Părinte Simeon, rugătorule pentru sufletele noastre.

Auzind măritul Ștefan, Părinte, de viața ta cea după Dumnezeu, biserică în schitul tău ți-a ridicat, închinând-o Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, ocrotitorul tău, care ți s-a arătat în vedenie. Roagă-te, pentru noi, Sfinte, cei care viețuim astăzi în acest lăcaș, ca să fim păziți de toate smintelile.

Cine va putea spune, Părinte, darul tău prin care te-a împodobit Dumnezeu, că pe Voievodul Ștefan la zidirea de biserici și mănăstiri l-ai îndemnat, iar țara să nu o închine vrăjmașilor l-ai sfătuit. Iar acum, împreună cu acesta fiind în slava lui Dumnezeu, rugați-vă pentru sufletele noastre.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Maică și Fecioară te mărturisim cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu Marie, care ai născut mântuirea noastră; roagă-te pentru poporul cel binecredincios, care cu dragoste se închină sfintei nașterii tale.

Canonul Sfântului Amfilohie

Același irmos

Chipul cel îngeresc l-ai iubit, Părinte, din fragedă vârstă, iubind pe Hristos cu adevărat; ajută-ne și pe noi, cei neputincioși, să-L iubim așa cum tu L-ai iubit; întărește-ne să părăsim dulcețile lumii, după cum le-ai părăsit tu; învață-ne, Părinte, să mergem pe calea pe care tu ai umblat.

Nici lacrimi nu avem, Cuvioase, nici râvnă pentru faptele cele bune așa cum ai avut tu, Amfilohie fericite; lipsiți și strâmtorați fiind, alergăm la tine ca la păstorul și ocrotitorul nostru; ajută-ne să ne plângem păcatele; dă-ne râvnă să iubim virtuțile și

să-L slăvim pe Hristos, așa cum L-ai slăvit tu.

Slavă...

Fiul împreună cu Tatăl și cu Duhul au venit în inima ta, Sfinte, pe care au făcut-o lăcaș dumnezeiesc; ne minunăm de aceasta, ne smerim înaintea ta, sărutăm cu dragoste icoana ta și cinstim cu laude pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Veniți cei din Adam să lăudăm pe ceea ce din David a răsărit, și pe Hristos L-a născut, pe Fecioara Maria cea Preacurată, Prunca cea de Dumnezeu aleasă, fiica lui Ioachim și a Anei, acoperământul oamenilor, mijlocitoarea și nădejdea creștinilor.

Catavasie:

Toiagul spre închipuirea tainei se primește, că prin odrăslire a ales preot; iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

CONDACUL Înainte-prăznuirii,
glasul al 3-lea,
podobie: *Fecioara astăzi...*

Astăzi Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea Maria, cămara cea sfântă a cerescului Mire, se naște din cea stearpă cu sfatul lui Dumnezeu; căruța Cuvântului lui Dumnezeu bine se împodobește; că pentru aceasta a și fost numită mai înainte dumnezeiască ușă și cu adevărat Maică a Vieții.

ICOS

Din cea stearpă rod s-a dat Fiica lui Dumnezeu, Maria, pe care mai înainte au văzut-o oarecând dumnezeiești proroci cu Duhul. Pe aceasta noi astăzi, văzând-o în sânurile Anei, cu credinciosul Ioachim duhovnicește la ospăț ne adunăm, și pe cei de departe să-i chemăm zicând: Acum este chemarea lumii, că din pântece sterp a răsărit dumnezeiasca ușă, și cu adevărat Maica Vieții.

SEDEALNA Sfinților, glasul al 3-lea,
podobie: *Fecioara astăzi...*

Chemării Domnului din tinerețe ați urmat, lepădându-vă de lume și de plăcerile ei; poftele trupului călcând, ați răbdat toată osteneala vieții monahicești, Sfintei Treimi făcându-vă slujitori cu adevărat; pentru aceasta, slăvim pe Hristos Dumnezeu care v-a întărit (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Înainte-prăznuirii, glasul 1,
podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Ceea ce în chip preamărit te-ai născut din pântece sterp, din coapse fecioreşti ai născut mai presus de fire; că arătându-te stâlpare frumoasă, ai odrăslit lumii viaţa. Pentru aceasta puterile cereşti strigă către tine de Dumnezeu Născătoare: Slavă venirii tale Curată, slavă naşterii tale, slavă fecioriei tale, ceea ce eşti singura Preacurată.

Cântarea a 4-a
Canonul Înainte-prăznuirii
Irmosul:

«Cel ce şade întru slavă pe tronul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Cel mai presus de Dumnezeire, prin Preacurata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!»

Cea mai presus decât îngerii, Fecioara, astăzi pe pământ se naşte întru sfinţenie şi întru curăţie, fără asemănare fiind, din care Hristos, curăţirea şi sfinţirea şi mântuirea cea desăvârşită a tuturor, avea să Se nască.

Fericit pântecele Anei s-a făcut, că a născut pe ceea ce avea să încapă în pântece pe Cuvântul cel fericit şi neîncăput, pe Cel ce dă a doua naştere tuturor credincioşilor.

Acum negura răutăţii începe a se pierde; că norul cel însufleţit al Soarelui, din coapse sterpe astăzi a răsărit, cea cu totul fără prihană; a cărei luminată naştere o prăznuim.

O, ceea ce ca un măslin roditor ai odrăslit din rădăcina lui Iesei, Fecioară, Ana te-a odrăslit pe tine ceea ce ai odrăslit pe Cuvântul cel îndurat, înaintea Căruia mila şi adevărul totdeauna merg.

Canonul Sfântului Simeon
Irmos: *Sfatul cel neurmat...*

Vrednic te-ai arătat, Părinte Simeon, spre a vorbi cu Sfântul Mucenic Dimitrie, căruia biserică i-ai ridicat în pustie. Acum fiind în lăcaşurile Sfinţilor, roagă-te împreună cu Sfântul Mucenic Dimitrie şi cu toţi Sfinţii pentru mănăstirea voastră, care vă aduce laudă de mulţumire pentru toate binefacerile ce au fost aduse asupra ei.

Te lăudăm astăzi la pomenirea ta pe tine, Sfinte Simeon,

păstorul și rugătorul nostru către Dumnezeu. Ajută-ne să urmăm, noi nevrednicii, pe calea pe care ai umblat, și pe Hristos L-ai slăvit; dă-ne, Părinte, râvna ta ca să lepădăm și noi grija cea lumească, așa cum și tu ai lepădat-o.

Fericite Părinte Simeon, ne minunăm de râvna ta cea mare pentru Hristos, că ai fugit din calea cea largă a pierzării și din fragedă vârstă ai urmat pe calea cea strâmtă a pocăinței, care duce la viața cea veșnică. Pentru aceasta, Dumnezeu te-a slăvit și în ceata Sfinților Părinți te-a așezat.

A Născătoarei de Dumnezeu:

La sfântă icoana ta cea de minuni făcătoare alergăm cu credință, Preasfântă Fecioară, ajutătoarea celor din nevoi, vindecătoarea bolnavilor, sprijinitoarea bătrânilor, toiag al orbilor, ocrotitoarea văduvelor și orfanilor, și mântuirea sufletelor noastre.

Canonul Sfântului Amfilohie

Același irmos

Cu izvorul lacrimilor ai stins aprinderea trupului, și cu nevoința de zi și de noapte, trupul l-ai supus duhului, Cuvioase; roagă-L pe Hristos, să ne dea puterea nevoinței duhovnicești, ca să urmăm vieții tale, Amfilohie.

În jurul tău s-a adunat ceată de sihaștri și cu aceștia ai unit cerul și pământul prin rugăciunea cea din fiecare ceas; roagă-te și acum, împreună cu toți fiii tăi, care au bineplăcut lui Dumnezeu, pentru noi care săvârșim pomenirea ta.

Slavă...

Greutatea zilei ai purtat și rugăciunile tale au bineplăcut lui Dumnezeu, Cuvioase, pentru că Schitul Sfântului Simeon l-ai înnoit și biserică lui Dumnezeu iarăși în acel loc ai zidit; ocrotește-o totdeauna în pace, cu rugăciunile tale de Dumnezeu primite.

Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu:

Laudă să aducem Mântuitorului, Domnului, Celui ce ne-a dat nouă din cea stearpă pe Născătoarea de Dumnezeu și singura pururea Fecioară, hrănitoarea vieții noastre, care a adus pe singurul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

Catavasie:

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea 5-a

Canonul Înainte-prăznuirii

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate, și ai născut Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Acum se naște cea care închipuia cartea cea pecetluită, pe care a o citi prin legea firii nicidecum nu poate omul. Că ea este păzită ca lăcaș al Cuvântului, precum mai înainte au arătat cărțile grăitorilor de Dumnezeu cu Duhul.

Astăzi s-a născut vița cea de mântuire, care avea să rodească Strugurele cel nestricat, Care varsă din sine must dumnezeiesc; din acela tot cel ce bea, cu taină de veselie dumnezeiască se va umple.

Săltați, îngeri, împreună cu oamenii dănțuind; astăzi Fecioara din cea stearpă născându-se, întristarea a încetat; și bucurie a adus celor ce prăznuiesc dumnezeiască nașterea ei.

Dumnezeiescul proroc mai înainte te-a numit lămurit pe tine carte nouă, în care cu degetul Tatălui, avea să fie scris Cuvântul, Fecioară, în cartea vieții scriind cu bunătatea Sa, pe toți cei ce se supun Lui.

Canonul Sfântului Simeon

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Vicleanul diavol, Părinte, văzând dragostea ta pentru Hristos și râvna pentru faptele cele bune, nu a încetat a ridica război asupra ta, dar tu, cu arma smereniei l-ai biruit și de nimic l-ai făcut; roagă-te lui Hristos să biruim și noi în lupta cu demonii, ajutor având sfintele tale rugăciuni.

Ajută-ne, Sfinte Simeon, Părintele nostru, să scăpăm de patimile care ne tulbură neîncetat; învață-ne, Părinte, cum să-L iubim pe Hristos așa cum tu L-ai iubit; scapă-ne, Părinte, de robia celor pământești și trecătoare, ca să-L slăvim pe Hristos neîncetat.

Sărutăm cu evlavie icoana ta, Sfinte, cinstim cu dragoste

pomenirea ta, mergem la mănăstirea ta în care ai lăsat nouă pilda ostenelilor tale celor din sihăstrie; ajută-ne, Cuvioase, să slăvim și noi pe Hristos împreună cu Tatăl și cu Duhul, așa cum și tu L-ai slăvit neîncetat.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Să lăudăm pe Fecioara cea fără de prihană, prunca cea de Dumnezeu aleasă, care astăzi se naște pe pământ spre bucuria a toată lumea, și să-i cântăm împreună cu îngerul: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine!

Canonul Sfântului Amfilohie

Același irmos

Ca o minune a fost viața ta, Părinte, din tinerețe și până la bătrânețe, spre asemănarea cu îngerii râvnind, necruțând trupul tău cel din țărână; cum vom putea să-ți urmăm, când încă de grijile cele lumești nu ne-am despărțit? Ajută-ne cu sfintele tale rugăciuni, ca să slujim și noi lui Hristos, așa cum și tu I-ai slujit.

Smerenia ta a biruit pe diavolii cei fără de trup, care în încercări de tot felul te ispiteau; învață-ne să ne smerim și noi, fiii tăi, care suntem încercați în cuptorul ispitelor neîncetat.

Slavă...

Săracii și bogații, tinerii și bătrânii ascultau cuvintele tale cele de Dumnezeu insuflate, Părinte Amfilohie, că asemenea unui izvor curgea din gura ta învățătura cea duhovnicească, de laudă a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Astăzi bucuria a toată lumea din pântece sterp se naște în chip preaslăvit, Maica Împăratului tuturor, Născătoarea de Dumnezeu, Maria, lăcașul cel împărătesc, care a primit pe Dumnezeu și în două firi lumii L-a arătat; Aceluia Îi cântăm: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Catavasie:

O, de trei ori fericite lemn, pe care S-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul, prin care a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind de Cel ce S-a răstignit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, Care dă pace sufletelor noastre.

Cântare a 6-a

Canonul Înainte-prăznuirii

Irmosul:

«Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme slăvind pe Hristos, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Născutu-s-a astăzi Născătoarea de Dumnezeu, cea care este podul ce trece neamul omenesc la lumină, scara cea cerească, muntele lui Dumnezeu cel arătat. Pe aceasta toți să o fericim.

Ana a dat din sine roșeala care a vopsit lâna întrupării Împăratului Hristos. Pe aceea, după vrednicie, toți o fericim.

Izvor mare acum a ieșit din puțină picătură, cea cu totul fără prihană, care, născând Adâncul mântuirii, avea să oprească curgerile mulțimii de zei cele nenumărate.

Din rădăcină neroditoare ai răsărit, și spinii răutății i-ai dezrădăcinat cu dumnezeiască odrăslirea ta cea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea fericită.

Canonul Sfântului Simeon

Irmos: *Înțelepții lui Dumnezeu...*

Nu a răbdat, Părinte, dușmanul cel din vechime, să vadă cum tu cu ucenicii tăi Îl slăveai pe Hristos, și i-a ridicat pe prietenii lui necredincioși împotrivă, care au și cotropit țara Moldovei și schitul tău l-au pustiit; iar tu, urmând cuvântului lui Hristos, din fața primejdiei cu ucenicii tăi ai plecat.

Cu lacrimi te-ai rugat, Sfinte, pentru țara Moldovei ca să fie apărată de vrăjmași, iar tu, ca un părinte iubitor de fii, ți-ai luat turma și la frații noștri în țara Ardealului ai scăpat; roagă-te, Cuvioase Părinte, să fie păzită țara noastră în pace de dușmanii ce o râvnesc pe ea.

Cum vom lăuda, Părinte, osteneala ta pentru apărarea fiilor tăi? Cine va putea spune rugăciunile tale pe care le-ai făcut pentru domn și țară în ceasul primejdiei? Când vom putea și noi să urmăm nevoințelor tale celor împodobite cu virtutea smereniei? Numai darul și rugăciunile tale ne vor ajuta să urmăm pe Hristos, așa cum tu L-ai urmat.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Biserică preacurată a lui Dumnezeu te-ai arătat, Preasfântă Fecioară; cum ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput, cum ai hrănit pe Cel ce hrănește toată făptura, cum ai ținut în brațele tale pe Cel ce ține toată lumea? Cinstim cu laude preasfântă nașterea ta și slăvim pe Cel născut din tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

Canonul Sfântului Amfilohie

Același irmos

La adormirea ta, Părinte Amfilohie, ai dat cuvântul cel de pe urmă fiilor tăi celor duhovnicești, zicându-le: Iubiți pe Dumnezeu și veți afla har veșnic; nimic să nu cinstiți mai mult decât dragostea Lui și veți afla odihnă cu toți Sfinții.

Îngerii au luat curat sufletul tău și l-au dus înaintea lui Hristos Dumnezeu, care în lăcașurile Raiului l-a așezat și de acolo, împreună cu Sfântul Simeon, vă rugați pentru sufletele noastre.

Slavă...

Avem mare nevoie, Părinte Cuvioase, de rugăciunile tale cele către Dumnezeu; suntem lipsiți de faptele cele bune, dar ne-a rămas singură nădejdea în rugăciunile tale, că tu vei mijloci pentru sufletele noastre înaintea tronului Preasfintei Treimi.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din defăimarea nerodirii mântuindu-se Ana, a născut pe Născătoarea de Dumnezeu, care cu preaslăvire a făcut să înceteze defăimarea Evei; către ea să strigăm: Nimeni nu este fără prihană, fără numai tu, Stăpână.

Catavasie:

În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea Pătimire mai înainte a închipuit-o lămurit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat Învierea cea mai presus de lume a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit cu trupul și, cu Învierea cea de a treia zi, lumea a luminat.

CONDACUL Sfinților, glasul al 8-lea:

Pe Unul Dumnezeu iubind, de cele trecătoare ați fugit și în sihăstrie viețuind, cu ceru v-ați logodit, Sfinților Cuvi

Părinți Simeon și Amfilohie, neîncetat slăvind pe Hristos Dumnezeu. Pentru aceasta, cu evlavie, cântare de laudă vă aducem, zicând: Bucurați-vă, flori prea alese ale Bisericii dreptslăvitoare!

ICOS

Pe Unul Dumnezeu iubind, de cele trecătoare ați fugit și în pustie locuind, cu liniștea duhului v-ați logodit, Sfinților Cuvioși Părinți, Simeon și Amfilohie, neîncetat slăvind pe Hristos, Dumnezeul nostru. Pentru aceasta, cu evlavie, laudă și cântare vă aducem, zicând: Bucurați-vă, flori prea alese ale Bisericii dreptslăvitoare!

SINAXAR

În ziua a șaptea a lunii septembrie săvârșim pomenirea Sfinților Cuvioși Părinți Simeon și Amfilohie de la mănăstirea Pângărați.

Sfântul Cuvios Simeon s-a născut la începutul secolului al XV-lea, într-un sat din apropierea orașului Piatra Neamț, pe când conducea țara Moldovei evlaviosul Domn Alexandru cel Bun. Încă din tinerețe și-a arătat dragostea și râvna pentru cele dumnezeiești, alegând viața monahală și intrând în obștea Mănăstirii Bistrița. Aici s-a nevoit în viață de ascultare și a sporit duhovnicește, tăindu-și voia proprie. Astfel, s-a aprins în el dorul după liniștea pustiei și, plin de fapte bune și dornic de mântuirea sufletului, a luat binecuvântare de la egumenul Mănăstirii Bistrița, și la anul 1432, în zilele lui Iliaș Voievod, fiul lui Alexandru cel Bun, cu încă doi ucenici ai săi, s-a retras în sihăstrie, pe un picior mai ridicat al malului stâng al pârâului Pângărați, la poalele muntelui numit Păru, la 5 km. depărtare de mănăstirea sa. Aici Cuviosul și-a făcut o chilie din bârne de brad într-o poiană înconjurată de păduri seculare, unde s-a nevoit cu ucenicii săi după voia lui Dumnezeu, în necontenite rugăciuni și în cugetarea celor cerești. Sporind mult cu darul Sfântului Duh, ajungând sihastru desăvârșit și dascăl iscusit al rugăciunii inimii, s-au adunat în jurul lui ucenici iubitori de liniște, așezământul lui fiind cunoscut timp de 29 de ani sub numele de Sihăstria lui Simeon. Auzind bine-credinciosul domnitor Ștefan cel Mare de nevoința Cuviosului, și înștiințându-se că nu are biserică unde să se roage cu ucenicii săi, în anul 1461, i-a dăruit bani și ajutor să înalțe o mică biserică de lemn, hramul ei fiind așezat, prin arătarea ce s-a făcut în vedenie, în cinstea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie Izvorâtorul de Mir. Terminându-se în același an biserica, a fost sfințită la 26 octombrie de mitropolitul Teoctist I, când l-a hirotonit în preot pe Simeon, devenind astfel primul

întemeietor și egumen al Mănăstirii Pângărați, care s-a numit până în 1508, Schitul lui Simeon. Ajungând fericitul acesta părinte duhovnicesc, și începător al vieții pustnicești la Pângărați, a adunat în jurul lui mulți ucenici iubitori de Hristos și de liniște. Atât de mult a sporit Cuviosul Simeon cu nevoința, cu rugăciunea și cu harul Duhului Sfânt, încât s-a învrednicit de harisma vindecării bolilor și a înainte-vederii. Pentru aceasta, veneau la chilia lui mulți suferinzi și se făceau sănătoși cu rugăciunea lui. Veneau încă și credincioși de prin sate, și chiar dregători din sfatul țării, ca să ceară binecuvântare și cuvânt de folos, că era iscusit rugător și povățuitor de suflete. Pentru aceasta, și Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, îl iubea și adeseori îi cerea sfatul și rugăciunea, pentru el și pentru țară, fiind mereu amenințată de păgâni. Prin îngăduința lui Dumnezeu, în anul 1476, au năvălit turcii asupra Moldovei, și pentru păcatele poporului, l-au biruit pe Sfântul Ștefan cel Mare în luptele de la Războieni. Văzând primejdia aceasta, Cuviosul Simeon și-a luat ucenicii, s-a rugat lui Dumnezeu pentru domn și pentru țară ca să-i scape din mâinile vrăjmașilor, apoi au trecut peste Carpați în Transilvania, și s-au stabilit la Mănăstirea Cașiva, unde, mai trăind puțin, s-a mutat cu pace la cerești lăcașuri în toamna aceluiași an, 1476, numărându-se în ceata Cuvioșilor Părinți. După adormirea sa, a fost îngropat de ucenicii săi, cu cinste, în acea mănăstire. Sfințenia Cuviosului Simeon se arată și prin aceea că nu numai în timpul vieții L-a slăvit pe Dumnezeu și a fost cinstit de oameni, ci și după moarte a strălucit prin sfintele sale moaște, care au fost cinstite de Sfântul Voievod Ștefan. Despre aducerea moaștelor Sfântului Simeon ne amintește ieromonahul Atanasie, în cuvântul despre zidirea Sfintei Mănăstiri Pângărați: „După ce s-au întors turcii și s-a potolit vrajba robiei și s-a făcut pace, atunci a trimis Ștefan Voievod și i-a adus sfintele lui moaște într-o raclă cinstită și le ținea în vistieria sa cu cinste. Apoi, luând o parte din sfintele lui moaște, le-a oprit pentru blagoslovenie și cu aromate cu bune miresme și cu tămâie le tămâia totdeauna spre credința și buna întărire a dreptei-credințe a domniei sale, iar mai ales pentru dragostea și căldura duhovnicească pe care a avut-o mai-nainte către dânsul; iar rămășița sfintelor lui moaște cu sfințită cuviință și cu cinste a îngropat-o în cetatea Socevei". Această aducere a Sfintelor lui moaște, se pare că a avut loc spre sfârșitul anului 1484, când se știe că ucenicii Cuviosului s-au întors din nou la sihăstria lor, întemeiată de Sfântul Simeon Ieroschimonahul.

Sfântul Cuvios Amfilohie de la Pângărați s-a născut la anul 1487, undeva în partea de Nord a Moldovei. Viața monahală și-a început-o de tânăr, la Mănăstirea Moldovi

de unde vine la Pângărați, în anul 1508. Aici a fost ales de către toți ocârmuitor, și a condus obștea mănăstirii timp de 56 de ani. Despre petrecerea sa vorbește ieromonahul Anastasie de la Mănăstirea Moldovița, care l-a cunoscut personal: „Din copilăria sa s-a nevoit în viața călugărească, fiind mărturisit de toți pentru faptele lui cele bune. Și era scriitor foarte iscusit și știa meșteșug a lucra la lemn și era cinstit de toți domnii și miluit, dară de carte om prost se arăta. Și până la bătrânețe bine și-a ocârmuit viața sa; în foame și în sete, în răbdare și întru osteneale, întru toată nevoința duhovnicească. Și de la draci năpăști și ispite multe a răbdat până la moarte. Și sfârșitul vieții sale bine au săvârșit: că a dat țărna țărnei și s-a dus în calea cea lungă a părinților, luându-și plata ostenelilor sale de la Dreptul Judecător și cu cinste fiind îngropat de ucenicii săi". Nevoințele sale nu au fost trecute cu vederea de Stăpânul tuturor, ci au atras cu ele purtarea Sa de grijă și ocrotirea Sfântului Dimitrie, patronul mănăstirii, care, prin arătare dumnezeiască, l-a silit pe domnitorul Alexandru Lăpușneanu să zidească la Pângărați o biserică în numele său, pe locul celei vechi de lemn, care fusese arsă de turci. Pe când voievodul se afla în târgul Pietrei, precum aveau obicei domnii Moldovei a umbla pe la târguri și cetăți din vremi de demult, „când a fost luna lui Octombrie, în 22 de zile, la miezul nopții, i s-a arătat lui în vis un voinic cu veșminte albe îmbrăcat și foarte frumos, cu dumnezeiască slavă împodobit și i-a zis lui: Scoală-te, Voievodule, și degrab să mergi la Pângărați unde petrece un sihastru Amfilohie aproape de 50 de ani, și să zidești întru numele mieu biserica pe locul unde am avut mai-nainte făcută de bătrânul Ștefan Voievod în zilele starețului Simeoan Ieromonah. (...) Iară Domnul Alexandru cu glas lin l-au întrebat, zicând: Cine ești, doamne, cu atâta dumnezeiască podoabă îmbrăcat și cu slavă împodobit. Iar el iau răspuns: Eu sunt Sfântul Dimitrie, Mucenicul lui Hristos și ostaș, și de la Maximilian muncitorul, pentru Hristos, în cetatea Solonului (Tesalonic) în temniță am fost închis și muncit și în coastă împuns, carele în toată lumea și în toată marginea se slăvește numele mieu și în pământul acesta numai în pustie biserică nu am. (...) Și în grabă și singur Domnul și cu toți boiarii au sosit la Sihastrul Amfilohie și au început a-i spune vedenia, zicând: Măcar că eu, cinstite Părinte, n-am dat crezării îndată visul, (pentru că) Sfânta Scriptură și Părinții noștri cei duhovnicești ne învață pe noi să nu credem visurile, iar eu am adunat pe credincioși boiarii miei și pe filosofi și toți au judecat că de la Dumnezeu este și foarte ne-am bucurat. Acestea grăind amândoi, au zis și Sihastrul că de la Dumnezeu este vedenia. Și de multă bucurie și veselie s-au umplut și s-au aprins

de dumnezeiescul Duh cele dinăuntru ale lor și s-au cuprins și mult au plâns. Și pentru mântuirea sufletului nu puțin au vorbit, încă și pentru deșertăciunea lumii aceștia din destul au vorbit: cum că trece ca o umbră lumea aceasta și viața noastră ca praful și ca fumul se stinge; și cum blagocestivii împărați au zidit sfintele mănăstiri și cu Dumnezeu s-au împreunat și Biserica sobornicească întru una au adunat și au împreunat pre sfintele șapte soboare cu Sfinții Părinți și până astăzi, zice, se țin dogmele cu rugăciunile Sfinților Părinți, precum și Hristos au făgăduit Sfinților Apostoli, iar mai vârtos nouă, păcătoșilor, că cu noi va fi până la sfârșitul veacului. (...) Și fără de număr din Sfintele Scripturi au grăit. Și, după plânsul cel de mângâiere și după voroava cea duhovnicească, de multă bucurie umplându-se, au făcut masă mare împărătească marele Voievod la Sihastrul și Starețul Amfilohie. (...) Și apoi au întrebat pe Sfântul Stareț marele Voievod Alexandru: Fost-au înainte vreme și mai înainte de tine viețuitori călugări pe locul acesta, au n-au fost? Iar el pre amăruntul i-au povestit pentru viața Sfântului Simeon preotul". Astfel că prin „bunăvoirea lui Dumnezeu și cu sporirea Preasfântului Duh și cu ajutorul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie Izvorâtorul de Mir, ostașul lui Hristos, s-au zidit și s-au săvârșit Sfânta Mănăstire întru numele Sfântului Mucenic și s-au sfințit de Grigorie Mitropolit al Socevei în anul 1560 din porunca lui Alexandru Voievod". Iar în anul 1566 Cuviosul Amfilohie Sihastrul, cunoscând că i se apropie sfârșitul vieții, a adunat pe toți fiii săi duhovnicești și le-a dat cuvântul său cel mai de pe urmă. Apoi, sărutându-i cu lacrimi, a lăsat egumen la Pângărați în locul său pe ieromonahul Teodorit, ucenicul său, iar el s-a retras la Moldovița, mănăstirea lui de metanie. Acolo fericitul Amfilohie a primit marele și îngerescul chip al schimniciei sub numele de Enoh, ca cel ce întotdeauna se înălța cu inima și cu dorirea către cele cerești, adăugând osteneli peste osteneli, timp de încă patru ani de zile. Iar în anul 1570, știind de la Duhul Sfânt ceasul morții sale, s-a împărtășit cu Sfintele Taine și și-a dat cu pace sufletul său în brațele Domnului nostru Iisus Hristos, în 7 septembrie, la șapte ceasuri din noapte, în zilele lui Bogdan Voievod. Iar despre sfârșitul său minunat dă mărturie ieromonahul Anastasie astfel: „Acestea toate mi le-au spus mie Părintele Amfilohie și stareț de la Sfânta Mănăstire Pângărați mie, smeritului Ieromonah Anastasie de la Mănăstirea Moldoviței, mult păcătosului și întru tot netrebnicului, că mare dar au luat bătrânul Amfilohie mai-nainte de mutarea sa, că vremea și ziua mutării sale au spus-o mie, smeritului Anastasie, și nimenea să nu fie necredincios ca să nu cadă în ispită, că întru adevăr

toate acestea adevărate sunt. Acestea toate le-am scris pentru ca să nu se uite mai pre urmă, în urma acestui neam, și oricine vor vrea să râvnească acestor Sfinți Părinți". Întrucât Cuviosul Amfilohie a fost cinstit încă din viață ca Sfânt, îndată după mutarea sa din trup, părinții celor două mănăstiri, Moldovița și Pângărați, îl prăznuiau anual la data săvârșirii sale.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Mucenic Sozont.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Apostoli Evod și Onisifor.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Eupsihie din Cezareea Capadociei, care de sabie s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea adormirii Cuviosului Luca, cel din eparhia licaonilor, care a fost al treilea egumen al Mănăstirii Mântuitorului, ce se cheamă și *Pârâul adânc*.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Canonul Înainte-prăznuirii

Irmosul:

«N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate, Doamne al Părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Ioachim și Ana sunt fericiți, născând pe cea cu adevărat fericită, pe curata Maică a lui Dumnezeu, care a născut pe Cuvântul cel fericit, Care face fericiți pe toți credincioșii.

Dar cinstit te-au câștigat, Preacurată, părinții tăi, pe tine ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu cel ce îmbogățește cu bune daruri pe cei ce strigă: Domnul și Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Saltă, Davide, cel ce ești insuflat de Dumnezeu; lovește alăuta și dănțuiește că, iată, sicriul, pe care de demult mai înainte l-ai vestit, din pântece sterp a ieșit, păzindu-se lui Dumnezeu Împăratului făpturii.

Canonul Sfântului Simeon

Irmos: *N-au slujit făpturii...*

Cinstim ostenelile tale, Sfinte Cuvioase Părinte Simeon; lăudăm viața ta cea sihăstrească; ne închinăm în fața icoanei tale și împreună cu Sfântul Voievod Ștefan, cinstim moaștele tale; roagă-te pentru lume și mănăstirea ta, care te cinstește atât de mult.

Departe de sihăstria ta, înconjurat de fiii tăi duhovnicești, care te-au urmat în pribegie, ți-ai dat sufletul în

mâinile lui Hristos pe care L-ai iubit, Părinte Simeon, iar acum fiind împreună cu Sfinții Cuvioși Părinți, roagă-te pentru fiii tăi, care te laudă cu adevărat.

Întru tine, Părinte, S-a odihnit Hristos împreună cu Tatăl și cu Duhul, iar inima ta cer s-a arătat, încăpând pe Dumnezeu; roagă-te și pentru noi, să odihnim pe Duhul Sfânt în inimile noastre cele slăbănogite de păcate și de patimi.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cuvine-se să te fericim, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut nouă pe Mântuitorul sufletelor noastre, pe Care nu înceta a-L ruga, împreună cu Sfântul Cuvios Simeon, pentru cei ce cântăm preasfântă nașterea ta.

Canonul Sfântului Amfilohie

Același irmos

În ceasul cel din urmă, când voi ieși din trup, să-mi stai înainte împreună cu Sfântul Cuvios Simeon, ca nu cumva îngerii întunericului să ia smeritul meu suflet din cauza lenevirii mele și să-l ducă în chinurile cele veșnice.

Nevoința ta cine o va spune, sau dragostea ta pentru toată lumea cine o va putea scrie în cuvinte? Primește măcar suspinul nostru ca o rugăciune, și-l du înaintea lui Hristos Dumnezeu, pe Care tu L-ai iubit.

Slavă...

Pe tine te avem ocrotire și în ispite sprijin, Cuvioase Amfilohie; tu, împreună cu Sfântul Simeon ați ridicat din nou la viață mănăstirea voastră, cea pustiită de necredincioși; pentru aceasta Îl slăvim pe Hristos, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Care v-a rânduit ocrotitori ai noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înaintea minunii merge minunea, că prin darul cel dumnezeiesc cea stearpă mai înainte a născut pe Fecioara, pe ceea ce prin nașterea sa s-a arătat nouă solitoare mântuirii, care ne scapă din nevoi și din primejdii, căreia îi cântăm: Slavă nașterii tale; slavă fecioriei tale, Maică nenuntită!

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui

Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoșat mânia cea de fiară, nici focul cel vâlvâietor; ci cu duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeul Părinților și al nostru, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Canonul Înainte-prăznuirii

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să cânte Ție: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii».

Să grăim prin cântări pentru dumnezeiasca naștere a Fecioarei, cinstind pe cea din care avea să Se întrupeze, prin Duhul, Cuvântul cel prealăudat și Dumnezeu peste toate, și să strigăm: Pe Domnul lăudați-L, lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Dumnezeiești proroci săltați, cinstind nașterea Fecioarei; că aceasta a plinit toate câte ați propovăduit mai înainte, născând pe Cel arătat de voi, pe Hristos, Împăratul tuturor, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Strigați, munți, veselie; Apostoli și Mucenici, dănțuiți; Cuvioșilor și drepților, acum vă bucurați, întru nașterea Maicii Domnului și, strigând, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Odrăslit-a mărul cel bine mirositor, și trandafirul cel dumnezeiesc a înflorit și a umplut de miros toate marginile; iar mirosul cel greu al păcatului nostru l-a risipit Preacurata și Maica Cuvântului. Pe aceasta o preaînălțăm întru toți vecii.

Firea cea stearpă a oamenilor de cinstitele daruri ale dumnezeiescului Duh astăzi se veselește, pe Fiica lui Dumnezeu din cea stearpă văzând-o născându-se, și strigă: Pe Domnul lăudați-L, făpturile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Sfântului Simeon

Irmos: *Pe tinerii cei binecredincioși...*

Moaștele tale s-au arătat comoară de mult preț, Părinte, pe care Sfântul Voievod

Ștefan în cetatea Sucevei le-a așezat, cinstindu-le cu evlavie și mai ales, cu dragostea ce avea către tine mai înainte, pe când erai în trup, Sfinte Simeon.

Deși nu avem Sfintele tale moaște, avem însă viața ta cea plăcută lui Dumnezeu și icoana ta, Părinte Simeon. Așa cum ai ajutat Sfântului Voievod Ștefan, să biruiască pe vrăjmașii cei văzuți, ajută-ne și nouă, care cu credință sărutăm icoana ta, să biruim pe vrăjmașii cei nevăzuți, care neîncetat se ridică împotriva noastră.

Te chemăm în ajutor, Sfinte Cuvioase Părinte Simeon, împreună cu Sfântul Voievod Ștefan; nu ne lăsați în vâltoarea ispitelor și a încercărilor de tot felul, păziți pe binecredincioșii creștini, nu ne părăsiți în această viață, ci ne scoateți la lumina bucuriei celei neîncetate a celor ce-L slăvesc pe Hristos.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, ca un semn de bucurie lumii se arată. Tu ești bucuria noastră, tu ești nădejdea noastră, sprijinul și scăparea celor ce-ți cântă cu dreaptă credință: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Canonul Sfântului Amfilohie

Pilda Sfinților sihaștrii ai urmat și ca un cerb lângă izvoarele apelor, așa ai alergat la Pângărați, în sihăstrie, unde, prin nevoințe duhovnicești, la aceeași înălțime a smereniei cu toți Sfinții te-ai asemănat.

Focul inimii te ardea, Părinte, și ca un serafim te aprindeai de dragoste pentru Dumnezeu; arde cu focul rugăciunii tale patimile noastre cele trupești și pune pe fugă pe diavolii care ne ispitesc pe noi, aprinzând în inima noastră focul dragostei celei dumnezeiești.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiii tăi duhovnicești din cele două mănăstiri, unde tu te-ai nevoit, se adună astăzi împreună la pomenirea ta, și slăvesc pe Dumnezeu în cântări de laudă, că te-au primit pe tine mijlocitor și ocrotitor pentru cei ce viețuiesc într-însele.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu puterea lui Dumnezeu, deschizându-se pântecele cel sterp, rodește nouă pe cea cu totul luminată, pe Născătoarea de Dumnezeu, ușa feciorie, prin care a venit la noi cei de pe pământ, Cuvântul, întrupându-Se în chip de negrăit.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Binecuvântați, tineri cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu-Părintele; lăudați pe Cuvântul cel ce S-a pogorât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Duhul cel Preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Canonul Înainte-prăznuirii

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind Sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară».

Iată locul lui Dumnezeu cel sfânt a strălucit; cetatea cea preamărită a Împăratului s-a zidit; raiul cel plin cu raze de lumină s-a deschis; ceea ce este solitoare a raiului și apropiere a oamenilor către Dumnezeu.

Arătatu-s-a făclia și sfeșnicul astăzi, din care avea să strălucească Lumina cea mai înainte de veci și să lumineze pe cei din noaptea răutăților, și să oprească negura necredinței; și pe toți să-i facă cu adevărat părtași zilei, prin credință.

Astăzi pământul dănțuiește, că cer nou preaînfrumusețat lui Dumnezeu a văzut născându-se, pe Fecioara Maria. Întru care Cuvântul, sălășluindu-Se cu trupul, mai presus de ceruri va ridica pe oameni și-i va îndumnezei pe toți prin bunătatea Sa. Pe Care, lăudându-L, cu credință Îl mărim.

Preabuna însoțire a lui Ioachim și Ana a odrăslit pe Mielușeaua cea neîntinată, din care Mielușelul cel hrănit ieșind, pentru lume a fost înjunghiat, ridicând greșelile

oamenilor și oprind jertfele care se aduceau idolilor.

Ceea ce ai născut Lumina, luminează-ne pe noi, pe cei ce prăznuim cu duhul naşterea ta cea purtătoare de lumină, Născătoare de Dumnezeu; şi Luminii celei ce va să fie ne arată părtaşi, Curată, şi, cu rugăciunile cele de Maică, pace dăruieşte nouă şi izbăvire de cele rele.

Canonul Sfântului Simeon

Irmos: *Tot neamul omenesc...*

Ca cel ce ești împreună cu cetele Sfinților, Părinte Simeon, și împodobit cu negrăită frumusețe, ție ne rugăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, împreună cu toți Sfinții, să împodobească sufletele noastre cu negrăita frumusețe a harului celui dumnezeiesc.

În cetatea Sucevei, ca o comoară de mult preț, se păzesc moaștele tale, Sfinte Părinte Simeon, iar nouă, pentru că suntem nevrednici, ne-ai lăsat pilda vieții tale, pe care o lăudăm astăzi în cântări; nu ne lăsa, Sfinte, lipsiți de rugăciunile tale.

Adunarea celor ce viețuiesc în mănăstirea ta se bucură astăzi de pomenirea ta, că tu, Părinte, după trecerea la cele veșnice, ca un bun păstor, nu ai părăsit-o, ci o ocârmuiești totdeauna și o păzești cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Mântuiește-mă pe mine, care sunt în viforul necazurilor, Maică și Fecioară, preabinecuvântată, că mă închin cu credință sfintei naşterii tale, care bucură sărmanul meu suflet, și te laudă și-ți strigă neîncetat: Bucură-te, ceea ce ești Născătoare de Dumnezeu cu adevărat!

Canonul Sfântului Amfilohie

La pomenirea ta, Sfinte Amfilohie, am venit cu toții, ca la un izvor din care luăm cele de trebuință; celor bolnavi, dă-ne tămăduire; celor mâhniți, mângâiere; călătorilor, povățuire; monahilor neascultători, iertare și tuturor prin rugăciunile tale, mântuire sufletelor.

Astăzi, binecredincioși de pretutindeni se adună la locul nevoinței tale, și de acolo luând pilda vieții tale, se îndreaptă către cărarea virtuților, lăsând calea păcatelor;

laudă de mulțumire aducând Celui ce te-a preaslăvit.

Slavă...

Cinstind viața ta în care Tatăl, împreună cu Fiul și cu Duhul este slăvit, cu cântări duhovnicești împodobim praznicul tău; ne minunăm de nevoința ta cea sihăstrească, și te rugăm să nu ne uiți în rugăciunile tale către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioara Maria și Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al luminii, astăzi a strălucit nouă și din cei drepți a ieși spre lauda noastră. Nu va mai fi osândit Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta, glăsuim, strigând cu îndrăzneală către cea singură curată: Bucurie vestește la toată lumea nașterea ta.

Catavasie:

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de Care lemnul Crucii, cel de viață purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Se zice și a doua Catavasie:

Moartea ce a venit neamului omenesc prin mâncarea din pom, prin Cruce astăzi s-a stricat; pentru că blestemul strămoașei cel a tot neamul s-a dezlegat prin Rodul Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate puterile cerești o măresc.

Luminânda Sfinților, glasul al 2-lea, podobie: *Femeilor, ascultați...*

Ca niște crini cu bună mireasmă ați răsărit în grădina Bisericii, Cuvioșilor, și ca niște stele mult luminoase străluciți pe cerul cel duhovnicesc, Simeon fericite și Amfilohie, de Dumnezeu iubite; nu încetați a vă ruga pentru binecredincioșii creștini, care laudă în cântări pomenirea voastră cea de fiecare an (de două ori).

Slavă..., Și acum..., a Înainte-prăznuirii, același glas, podobie: *Cu ucenicii să ne suim...*

Să se veselească toată făptura, bucurie simțind, că din Ana cea de Dumnezeu înțelepțită, și din dumnezeiescul Ioachim, mai presus de nădejde se naște Maria cea preacinstită și Preacurată, Născătoarea de Dumnezeu; al cărei

Rod S-a făcut mântuire oamenilor, Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat dintr-însa în chip de negrăit.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6: 3 ale Înainte-prăznuirii și 3 ale Cuvioșilor.

Stihirile Înainte-prăznuirii,
glasul al 2-lea,
podobie: *Casa Efratului...*

Veniți, cei din Adam, să lăudăm pe ceea ce a răsărit din David și pe Hristos L-a născut, pe Fecioara Maria cea preacurată.

Laudă să aducem Mântuitorului și Domnului, Celui ce ne-a dat din cea stearpă pe Născătoarea de Dumnezeu, singura pururea Fecioară.

Astăzi bucuria a toată lumea, Maica Împăratului tuturor, din pântece sterp se naște în chip preaslăvit.

Stihirile Cuvioșilor,
glasul al 8-lea,
podobie: *O, preaslăvită minune...*

Părinte Simeon, preabun păstor și de minuni făcător te-ai arătat în Moldova cea binecuvântată, cu îngerii împreună vorbitor, cu sihaștrii împreună locuitor, chip și pildă te-ai făcut fiilor tăi. Roagă-te pentru noi, cei ce-ți cântăm cu dragoste: Bucură-te, acoperământ de rugăciune al obștii tale, pe care o păzești neîncetat!

Părinte Amfilohie, cu ce cântări și laude se cuvine să te cinstim cu adevărat? Mai lesne este să tăcem, și viața ta cea plăcută lui Dumnezeu s-o urmăm; dar, deși a urma nevoinței tale nu putem, primește de la noi această cântare: Bucură-te, Părinte al părinților și inimă din care s-a revărsat rugăciunea ca dintr-un izvor nesecat!

Părinți care bărbătește și vitejește în sihăstrie v-ați luptat, Cuvioșilor Simeon și Amfilohie; vrăjmașilor nevăzuți v-ați făcut înfricoșători, pentru că v-ați îmbrăcat cu haina smereniei; patimile trupești din tinerețe le-ați supus și v-ați arătat desăvârșiți prin virtuți; ajutați-ne și pe noi, fiii voștri duhovnicești, să dobândim fericirea cea de veci.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Veniți, toate cetele călugărilor; veniți, toți iubitorii

de praznic; vino, iubitoare de Hristos ceată a pustnicilor; veniți, mulțimilor de credincioși, să cinstim după cuviință pe Sfinții Simeon și Amfilohie, sihaștrii de la Pângărați, florile cele preafrumoase crescute în grădina Moldovei, pe care au împodobit-o prin duhovnicească lor viețuire, și să le cântăm, zicând: Bucurați-vă, crini de mult preț din ceata sihaștrilor; bucurați-vă, Părinți desăvârșiți, rugători neadormiți pentru sufletele noastre.

Și acum...,
a Înainte-prăznuirii,
glasul al 2-lea:

Cea mai înainte rânduită Împărătească tuturor, lăcașul lui Dumnezeu, din pântecele cel neroditor al Anei celei preafericite, astăzi a ieșit, dumnezeiasca sălășluire a Ființei celei pururea veșnice, prin care iadul cel fără rușine a fost călcat, iar Eva cu tot neamul la viață a fost adusă. Acesteia, după vrednicie, să-i strigăm: Fericită ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelui tău!

Doxologia mare, Troparele,
Ecteniile și Otpustul.

La Sfânta Liturghie

Fericirile pe 12: din Canonul Înainte-prăznuirii, din Cântarea a 3-a, pe 4, și din amândouă Canoanele Sfinților, de la Cântarea a 6-a, pe 8.

PROCHIMEN, glasul al 7-lea
(*Psalm* 63: 11, 1)

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El și se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție.

APOSTOLUL

Din *Epistola către Efeseni*
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(6: 10–17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului, pentru că lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotrivă în ziua cea rea și, pe toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați, deci, tari,

având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcați fiind cu platoșa dreptății, și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea (*Psalm* 111: 1, 6)

Stih 1: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Stih 2: Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Luca*, citire:

(6: 17-23, vineri în săptămâna a 19-a după Rusalii)

În vremea aceea, au stat în loc șes Iisus și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Iar El, ridicându-Și ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți, cei ce plângeți acum, că veți râde. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei și vă vor batjocori și vor lepăda numele vostru, ca rău, din pricina Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că, iată, plata voastră este multă în ceruri.

CHINONIC

Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia (*Psalm* 111: 6).